

Biuletyn

Nr 580

www.kz.ketrzyn.pl

10 czerwca 2018

Dlatego nie upadamy na duchu;
bo choć zewnętrzny nasz człowiek niszczeje,
to jednak ten nasz wewnętrzny
odnawia się z każdym dniem.

II list do Koryntian 4:16

NADCHODZĄCE WYDARZENIA

CZERWIEC						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
11	12 Coffee H.	13	14	15 Gr.dom.	16	17
18	19 Coffee H.	20	21	22 Boży czas	23 Boskie dziewczyny	24
25	26 Coffee H.	27	28	29 Gr.dom.	30	

22.06. - Boży czas - spotkanie modlitewno - uwielbieniowe, godz. 18³⁰.

23.06. - Boskie dziewczyny - spotkanie dla kobiet, godz. 17⁰⁰.

Każdy wtorek - Coffee House, Reszel, godz. 16⁰⁰.

Każdy piątek - grupa domowa, godz. 18³⁰, mieszkanie w zborze.

PROŚBY O MODLITWĘ

▪ **zbawienie:**

- męża Marysi Pietrzak.
- całej rodziny Ewy Brzostek.
- Andrzeja D. (męża Ani).
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Tadeusza W. (taty Joli i Jarka).
- Lilli R. (żony Mirka).
- męża Bogumiły Panfil.
- rodziców Darka Biłdy.
- taty i brata Moniki Czerwonki.
- Justyny J. (żony Marcina Dominika).

▪ **zdrowie:**

- Agnieszki Z.
- Kasi K.
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Patrycji i Magdy Owierczuk.
- Marianny i Jerzego Zakrzewskich.
- Alfredy Kopaczek.
- Bogumiły Panfil.

- o błogosławieństwo, pokój i bezpieczeństwo dla Adolat i Dilafruz;
- uzdrowienie i wzrost duchowy Rafała (bratanka Lucyny Tęczy);
- o błogosławieństwa, Boże prowadzenie dla Władysława i Krystyny Plewińskich, będących na misji za granicą;
- o błogosławieństwo, Bożą opiekę i prowadzenie dla Marysi Pietrzak.

REFLEKSJA

Jak żyć

Jeśli ktoś obfituje w bogactwa świata i widząc swego brata w potrzebie, zamyka przed nim swoje serce, jak może trwać w nim miłość Boga?

Pierwszy List św. Jana 3:17

Obecnie rzadko mają miejsce sytuacje, w których chrześcijanin stałby w obliczu konieczności oddania życia za swego brata lub siostrę w Chrystusie. Natomiast w dobie kryzysu coraz częściej spotykamy się z tym, że nawet ludzie dokładający starań i wysiłków ledwo wiążą koniec z końcem. Czy mamy

wrażliwość na naszych braci i siostry, którzy znaleźli się w autentycznej potrzebie? Czy to współczucie ogranicza się do powiedzenia im: „Idźcie w pokój, ogrzejcie się i najedzcie do syta!”? Następny werset w przekładzie Słowo Życia brzmi jednoznacznie: „Dzieci moje, nie okazujemy miłości pięknymi słówkami, ale konkretnym działaniem i prawdą”.

* * *

Wytrwałość

Jak dobry jest Bóg dla prawych, dla ludzi czystego serca!

Drugi List św. Jana 1:9

Wykraczanie poza naukę Chrystusa jest niebezpieczne, gdyż apostoł Jan w natchnieniu napisał, że ten, kto to czyni, nie ma Boga. Niektórzy ludzie mają jednak problem ze swoim intelektem. Jeśli nie poddadzą swych myśli w posłuszeństwo Chrystusowi, jeżeli ich sposobu myślenia nie ukształtowało Słowo Boże, to łatwo przychodzi im zapędzenie się w ślepią uliczkę. W rezultacie nauka Biblii wydaje im się zbyt prosta i starają się uzupełnić ją jakimiś filozoficznymi wywodami czy wyrafinowanymi interpretacjami. Pomieszanie czystej Ewangelii z przewrotną ludzką myślą często prowadzi do herezji i odstępstw. Módlmy się o to, byśmy wytrwali w zdrowej nauce oraz studiujmy Słowo Boże, wcielając je w życie.

ROZWAŻANIE

Dary Ducha Świętego

Autor: Edward Czajko

Część 2/2

Kontynuacja z poprzedniego wydania

Dary uzdrawiania

Bóg od niepamiętnych czasów objawiał się jako „Ja, Pan, twój lekarz” (Wj 15,26). I w zasięgu Bożego działania - działania uzdrawiającego - byli nie tylko Żydzi, ale i poganie czego przykładem może być Naaman z Syrii (2 Krl 5). Ludzie doznawali uzdrowienia dzięki działaniu mocy Bożej. Z drugiej strony, choć miały miejsce

natychmiastowe uzdrowienia, król Azariasz pozostał chory do końca życia, choć „czynił to, co prawe w oczach Pana” (2 Krl 15,3). Później Jakub napisał o „cierpliwości Hioba”. Musimy wystrzegać się więc przesadnego upraszczania sprawy w kwestii uzdrowienia. Nie zawsze posiadanie wiary jest bezpośrednią drogą do uzdrowienia.

W Nowym Testamencie wyraźnie widzimy, że uzdrowienia ciała i umysłu oraz wypędzanie złych duchów były częścią zwiastowania ewangelii. Były to wszystko znaki, że nadeszło Królestwo Boże. „I dał im moc nad duchami nieczystymi, aby je wyganiali i aby uzdrawiali wszelką chorobę i wszelką niemoc [...]. A idąc głosicie wieść: Przybliżyło się Królestwo Niebios. Chorych uzdrawiajcie, umarłych wskrzeszajcie, trędowatych oczyszczajcie, demony wyganajcie” (Mt 10,1.7.8).

W ten sposób działał Filip, jeden z siedmiu diakonów. Filip w Samarii „głosił im Chrystusa. Ludzie zaś przyjmowali uważnie i zgodnie to, co Filip, mówił, gdy go słyszeli i widzieli cuda, które czynił. Albowiem duchy nieczyste wychodziły z wielkim krzykiem z wielu, którzy je mieli, wielu też sparaliżowanych i ułomnych zostało uzdrowionych” (Dz 8,5-7). Paweł wyjaśniał, że jego owocna działalność ewangelizacyjna odbywała się „słowem i czynem, przez moc znaków i cudów oraz przez Ducha Świętego” (Rz 15,18.19). Podobne przejawy mogą czasem i dzisiaj towarzyszyć głoszeniu ewangelii. Kościół odrodzonych ludzi słusznie czyni, gdy na nowo odkrywa potrzebę służby

uzdrowienia przez moc Ducha Świętego.

Paweł mówi o darach uzdrawiania (liczba mnoga). Każde uzdrowienie to świeży dar od Boga. Dar uzdrawiania nie jest czyjąś własnością, ale jest okazywany temu, kto choruje. Dlatego w każdej posłudze uzdrawiania musi istnieć całkowite i stałe poleganie na Bogu, gdyż tylko Jego moc uzdrawia.

Cuda

Cuda („dar czynienia cudów”) odnoszą się do aktów działania Boga w szerszym wymiarze niż samo uzdrawianie. W Starym Testamencie cuda były czymś powszechnym w pewnych okresach historii Izraela: cuda podczas wędrówki z Egiptu do Ziemi Obiecanej, cuda dokonywane przez Eliasza i Elizeusza. W Nowym Testamencie spotykamy ucieszenie burzy, chodzenie po wodzie, nakarmienie tłumów. Otwierały się drzwi więzienia. Dzisiaj również w mniejszym lub większym zakresie cuda mają miejsce, bo Bóg jest także Bogiem cudów.

Proroctwo

Proroctwo jest poselstwem od Boga, które niekoniecznie musi odnosić się do przyszłości. Ma to być przede wszystkim mówienie, a nie przepowiadanie przyszłości. W Starym Testamencie Słowo Boże docierało normalnie przez proroków. Byli to mężowie przemawiający nie na mocy własnego autorytetu, ale dlatego, że mieli prawo powiedzieć: „Tak mówi Pan”. Czasem

proroctwa były wynikiem widzeń i niezwykłych objawień od Boga.

W czasach Nowego Testamentu służbę prorocką pełnił Jan Chrzciciel, a następnie Jezus, który zawsze „uczył jako moc mający” (por. Mt 7,28.29). W Kościele dar proroctwa był kontynuowany wraz z wylaniem Ducha Świętego: „Ale tutaj jest to, co było zapowiedziane przez proroka Joela: I stanie się w ostateczne dni, mówi Pan, że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało i prorokować będą synowie wasi i córki wasze, i młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, a starcy wasi śnić będą sny; nawet i na sługi moje i służebnice moje wyleję w owych dniach Ducha mego i prorokować będą” (Dz 2,16-18). „Ostateczne dni”, o jakich tu mowa, odnoszą się do okresu między pierwszym a drugim przyjściem Jezusa Chrystusa, a zatem proroctwo trwać będzie w Kościele aż do powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa (por. 1 Kor 13,8-10).

Celem proroctwa jest zbudowanie, napomnienie i pocieszenie. Jest to więc słowo od Pana wypowiedane przez członka Ciała Chrystusowego, natchnionego przez Ducha Świętego ku budowaniu reszty Ciała (1 Kor 14,3-5).

Oto dwa przykłady proroctwa pozabiblijnych. Pierwszy pochodzi z II wieku. Meliton z Sardes jest autorem słynnej Homilii paschalnej. Przy końcu jego homilia - jak czasami bywa z kazaniem także dzisiaj - przechodzi w proroctwo:

„Kto się odważy ze mną
spór toczyć?
Niech stanie przede mną!

To Ja uwolniłem skazańca,
Ja ożywiłem umarłego,
Ja wskrzesiłem pogrzebanego.
Kto przeciw mnie wystąpi?
To ja, mówi On, jestem Chrystusem;
To ja śmierć zniszczyłem,
Odniosłem triumf nad wrogiem,
zdeptałem piekło,
związałem mocarza
i wyniosłem człowieka
na wyżyny niebieskie.
To Ja, mówi On, jestem Chrystusem.

Przyjdźcie zatem, wszystkie rodziny ludzkie, wszystkie w grzechach grzęznące, a otrzymacie odpuszczenie grzechów.

Ja bowiem jestem waszym odpuszczeniem,
Ja - Pascha Paschą zbawienia,
Ja - baranek za was ofiarowany,
Ja - wasz okup, Ja - życie wasze,
Ja - zmartwychwstanie wasze,
Ja - światło wasze,
Ja - zbawienie wasze,
Ja - Król wasz.
To Ja was wiodę na wyżyny niebieskie.
To Ja wam pokażę Ojca przedwiecznego.
To Ja was wskrzeszę moją prawicą¹.

Celem tego proroctwa było budowanie i pocieszenie. Drugi przykład pochodzi z czasów współczesnych:

„Patrzenie, oto wyciągam rękę i ogarniam mój lud, zawracając ich z własnych dróg i prowadząc na drogi, które Ja sam wybrałem. Oto dzisiaj wyciągam rękę, aby formować i kształtować, aby odnawiać i umacniać mój

Kościół. Mój lud nie jest gotowy. Przepasałem się i wyruszam do walki, a mój lud nie idzie za Mną. Wydaje okrzyk bojowy, a mój lud nie słyszy. Ale teraz dośięgnę i potrząsnę nimi. Teraz obudzę ich ze snu. Dłużej już nie będę czekał, gdy moje Imię jest znieważane. Już nie będę się powstrzymywał, gdy mój lud jest sprowadzany na manowce. Objawię temu światu wielkość mojej chwały: moc mojej miłości, potęgę mego ramienia. Ludu mój, otwórz oczy i słuchaj Mnie. Położyłem na was rękę, by was odmienić, by nakłonić was do pójścia moją drogą².

Jak widać, to proroctwo ma charakter napomnienia (por. 1 Kor 14,3) i było skierowane do wspólnoty wierzących, która tego napomnienia potrzebowała.

Rozróżnienie duchów

Dar rozróżnienia duchów jest ważnym darem, ponieważ każde dzieło Boga jest atakowane i podrabiane przez szatana. Donald Gee pisze: „Duchowy dar, o którym tutaj mowa, jest dowodem troski Boga o Kościół i twierdzenie, że dzisiaj Kościół nie ma tego daru, jest zdumiewające i nie ma podstaw w Piśmie Świętym ani też nie da się go uzasadnić logicznie. Albowiem ci sami, którzy mówią nam, że dzisiaj Bóg już tego daru nie udziela, mówią jednocześnie o zwiększającym się stale w czasach ostatecznych niebezpieczeństwie grożącym ze strony duchów zwodzających. Jak straszliwie hańbią Boga zakładając, że

dzisiaj pozostawia swój Kościół bezbronny [...]. Dar naturalnego przewidywania może być drogocenny dla człowieka interesu lub polityka. Jakże zatem bardziej nieodzowny jest dar duchowego wejrzenia dla wierzącego, gdy idzie o dziedzinę duchową, a szczególnie dla chrześcijanina, który został postawiony na odpowiedzialnym stanowisku przewodnictwa kościelnego [...]. Dla człowieka napełnionego Duchem Świętym i dla zborów, w których dary Ducha mają swoją manifestację, cały świat duchowy jest bardzo realny. Musi być sprawą oczywistą, że zwiększonemu otwarciu oczu na rzeczywistość mocy szatańskich będzie towarzyszyć zwiększona wizja duchowa, która umożliwi rozpoznawanie spraw Bożych. Szczęśliwy ten chrześcijanin, szczęśliwy ten zbor, który wychodzi na spotkanie tych duchowych rzeczywistości w czuwaniu, a także z wiarą, że Bóg będzie zawsze strzegł zboru nabytego własną krwią Chrystusa"³. Dar rozróżniania duchów jest dla tego celu niezbędny.

Mówienie innymi językami oraz ich interpretacja

W końcu Pismo i doświadczenie chrześcijańskie potwierdzają, że istnieje ten rodzaj lub ten poziom spotkania człowieka wierzącego w Chrystusa z Duchem Świętym, którego wynikiem będzie mówienie innymi językami. Ten poziom spotkania był znany Kościołowi pierwotnemu,

a mniej w wiekach późniejszych. „Wybuch” daru mówienia językami na początku XX wieku dał początek światowemu ruchowi zielonoświątkowemu, a następnie towarzyszył odnowie we wspólnotach wielu innych tradycji chrześcijańskich. Dar mówienia językami w połączeniu z darem tłumaczenia (lepiej: interpretacji) języków może także pełnić funkcje prorockie.

O mówieniu językami, o darach duchowych z 1 Kor 12,8-10, a także o wielu darach spoza tej listy powiedziałem więcej gdzie indziej⁴.

¹ Przeł. Anna Świderkówna, [w:] *Pierwsi świadkowie. Pisa ojców apostołskich*, BOK 10, Kraków 1998, s. 329-330

² Bruce Yocum, *Dar prorocтва*, Warszawa 1983, s. 120.

³ Donald Gee, *Concerning Spiritual Gifts*, Springfield 1947, s. 49 (polskie tłum. Donald Gee, *Co do darów duchowych w- Kalendarz Chrześcijanina* 1973, s. 274).

⁴ Edward Czajko *Duchowe dary łaski*, Warszawa 2004; Edward Czajko, *Ruch zielonoświątkowy: Głosolaha*, [w:] *Kalendarz Ekumeniczny* 2002, Lublin-Sandomierz 2002, s 18-22.

BIBLNE ROZWAŻANIA DLA NASTOLATKA

Odrobina gościnności

„Gościnności nie zapominajcie; przez nią bowiem niektórzy, nie wiedząc o tym, aniołów gościli.”

List do Hebrajczyków 13:2

Jeszcze niedawno mówiono o Polakach, że to bardzo gościnny naród. Czy jednak nadal tak jest? Sam musisz to ocenić. A jak jest z tobą? Lubisz przyjmować gości i troszczyć się o nich? Jesteś dla nich miły, życzliwy? Potrafisz się z nimi dzielić tym, co masz? Jesteś gotów poświęcić swój wolny czas, żeby z nimi być, porozmawiać? Czy raczej wolisz ich szybko zbyć na klatce lub w przedpokoju, mówiąc, że akurat wychodzisz? Biblia zachęca nas do tego, byśmy byli gościnni (oczywiście musisz uważać na tzw. domokrażców czy oszustów). Píše też, że niektórzy nawet nie wiedząc o tym, aniołów gościli u siebie. To spotkało np. Abrahama i kto wie, może również spotkać ciebie! Pamiętaj o tym, co powiedział Pan Jezus: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych naj-

mniejszych moich braci, mnie uczyniliście” (Mateusza 25:40b).

Do refleksji:

1. Dlaczego bycie gościnnym jest ważne?
2. W jaki sposób możesz komuś okazać gościnność, nawet wtedy gdy nie masz zbyt wiele materialnych rzeczy?

DOBRE SŁOWO

„Nie potrafimy stale kontrolować uczuć, ale z Bożą pomocą możemy wybierać myśli, kontrolować słowa i kształtować w sobie dobre nastawienie nawet w przykrych sytuacjach – i myślę, że w tym kryje się niezwykła moc”.

– Joyce Meyer

WSPIERAJMY MISJE

Zachęcamy do finansowego wspierania misjonarzy. Każda złotówka jest ważna!

Misje prowadzone na wschodzie, Tłumaczenia Biblii	Nr konta: 32 1050 1096 1000 0001 0178 4874 Biblijne Stowarzyszenie Misyjne ul. Cieszyńska 47, 43-450 Ustroń
Misje prowadzone na Bliskim Wschodzie przez zbor w Rabce.	Nr konta: 93-10203466-0000950200296608 z dopiskiem: „Misje” Kościół Chrześcijan Baptystów ul. Roztoki 9, 34-700 Rabka-Zdrój
Misja w Yorku (Wielka Brytania) Krystyna i Władysław Plewiński	Nr konta: 06 1020 3639 0000 8302 0011 6152 z dopiskiem: „Wsparcie misji w Yorku” Władysław Plewiński
Fundacja SNAP - stop narkomanii, alkoholizmowi, przemocy. Piotr Stępnik	Nr konta: 43 1090 2590 0000 0001 3365 6687 BZ WBK

WAŻNE INFORMACJE

PASTOR	Arkadiusz Jurgielajtis , tel.: 517 524 520 e-mail: <i>jurgielajtis@op.pl</i>
CZŁONKOWIE RADY ZBORU	Władysław Plewiński, Oleg Owierczuk, Michał Karczewski
BIBLIOTEKA	Ania Jurgielajtis, Kasia Werkowska
REDAKCJA STRONA WWW	Marta Jurgielajtis , tel.: 509 963 995, e-mail: <i>jurgielka@gmail.com admin@kz.ketrzyn.pl</i>
NABOŻEŃSTWA	Niedziela: godz. 10 ⁰⁰ , środa: godz. 18 ⁰⁰ .
SPOTKANIE MODLITEWNE	Codziennie (z wyjątkiem środy): godz. 20 ⁰⁰ oraz w niedzielę: godz. 8 ⁰⁰ .
GRUPA DOMOWA	Mieszkanie w zborze, piątek: godz. 18 ³⁰ .
BOSKIE DZIEWCZYNY	Spotkanie dla kobiet, jedna sobota w miesiącu, godz.: 17 ⁰⁰ .
COFFE HOUSE	Reszel, wtorek, godz.: 16 ⁰⁰ .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. I)	Zajęcia prowadzą zamiennie Kasia Werkowska, Marcin Dominik Jakowicz i Jarek Werkowski.
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. II)	Zajęcia prowadzą zamiennie Ania Jurgielajtis, Marta Jurgielajtis i Dawid Kondratowicz
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (zerówka i kl. I-III)	Zajęcia prowadzi Agnieszka Karczewska.
GRUPA NAJMŁODSZYCH	Opiekę sprawuje Marta Jurgielajtis (młodsza)
KONTO BANKOWE	Mazurski Bank Spółdzielczy S.A. Giżycko 77 9343 0005 0013 8569 2000 0010
ADRES	ul. Powstańców Warszawy 33, 11-400 Kętrzyn
WWW	www.kz.ketrzyn.pl
EMAIL	betel@kz.ketrzyn.pl

Biuletyn jest bezpłatnym tygodnikiem Kościoła Zielonoświątkowego w Kętrzynie